

- Popova, E. V. 1974: O termoelektričeskich svojstvach rudnykh mineralov. *Vest. Leningr. Univ., Ser. Geol. Geogr.*, 6, 60—68.
- Popova, E. V. 1978: Opyt izučeniya termoelektričeskich svojstv pirita na zoloto-serebrjanom mestoroždeniji Severo-Vostoka SSSR. *Vest. Leningr. Univ.*, 6, 84—88.
- Samarcev, I. T., Ovsjanikov, I. I. 1978: O vertikalnoj zonalnosti

- zolorudnykh mestoroždenij Srednogo Urala. *Zap. Vses. mineral. Obšč.*, 107, 5, 610—615.
- Shuey, R. T. 1979: Poluprovodnikovye rudnyje mineraly. *Leninograd, Nedra*, 287 s.
- Žerebcov, Ju. D. a kol. 1978: O vozmožnosti ocenki zon sulfidnoj mineralizacii na zoloto po elektrofizičeskim svojstvam piritov. *Izv. Akad. Nauk. Kaz. SSR, Ser. Geol.*, 3, 44—50.

Thermoelectric power and microhardness of pyrite and marcasite from the Kremnica—Šturec deposit, Middle Slovakia

Higher contents of gold have been detected in pyrite displaying p-type of conductivity where the productivity coefficient of gold is higher than 60 %. This is caused by the gold and arsenic content bound in pyrite grains.

According to the values of thermoelectric power measured on pyrite and marcasite, type of electric conductivity and data on microhardness, the investigated samples from the Kremnica—Šturec deposit may be subdivided into

three groups: 1. pyrite with low gold content, 2. pyrite with higher gold content, 3. marcasite.

Results of thermoelectric power measurements together with data on the microhardness allow to assume these data as indicative for the determination of zones with higher contents of gold in pyrite. This might contribute to the knowledge of gold-bearing sulphidic ores in the Kremnica—Šturec deposit.

ZO ŽIVOTA SGS

M. Mišík: **Pročské zlepenice a ich zdrojová oblasť — neopieninská kordiléra** (Bratislava 24. 11. 1988)

Pročské zlepenice východného sektoru bradlového pásma patria ilerdu, miestami až spodnému eocénu. Dominujú v nich karbonatické obliaky, prítomné sú aj kyslé a bázické efuzíva a granity kriedového veku. Z triasu dominujú plytkovodné vápence (wettersteinské typy však chýbajú); zriedkavé sú pelagické fácie s konodontmi (schreyeralmský vápenec ilýru, karn, norik), konodonty sa vyznačujú pre Karpaty neobvykle nízkym stupňom tepelného postihnutia (Mock). Juru zastupujú obvyklé fácie krinoidových vápencov, flekenmergel, červené vápence dogeru pripomínajú czorsztyńskú jednotku. Bloky mikroonkolitových vápencov s *Globochaete* a *Saccocoma* sú spoločné s vysokotatranskou jednotkou a s exotikami západnej časti bradlového pásma. Vrchný titón je v plytkovodnej fáci (Crassicolaria + Tubiphytes), známej iba z exotík Vonkajších Karpát. Oproti západnému sektoru bradlového pásma tu v exotických obliakoch chýba plytkovodný malm s *Conicospirillina*

a *Clypeina jurassica*. Špecialitou je plytkovodný berias s *Protopenneroplis trochangelata*. Len časť obliakov urgónskych vápencov obsahuje hojné spinely. Prekvapuje prítomnosť obliakov s pyroklastickou prímесou, a to v strednom liase so *Spiriferina cf. obtusa*, v oxforde, spodnom beriasie a najmä vo vrchnom beriasie s *Calpionellopsis simplex*, ako aj v baréme — apte. Alb je pelagický, cenoman plytkovodný s *Orbitolina concava*. Vrchný kampán — mástricht sú v plytkovodnom vývoji s *Pseudosiderolites* vidali, ojedinele aj v červených slieňoch s globotrunkánami. Vynorenie na rozhraní krieda — paleogén dokumentujú obliaky kalkrusty s *Microcodium* (pedogenetický produkt) so sutinovými úlomkami vrchnotitónskych a triasových vápencov. Obliaky paleocénnych bioheriem sú takmer na všetkých lokalitách. Najmladšie horniny predstavujú bloky spodnoeocénnych vápencov s *Nummulites aquitanicus* (Köhler). Uvedená asociácia hornín odzrkadľuje zloženie neopieninskej kordiléry (zošupinovatenej vynorenej zóny), ktorá sa nachádzala pravdepodobne pri vnútornej okraji bradlového pásma.